

Latvijas valsts proklamēšanas atcere Kanberā

Daļa no saieta dalībniekiem ar svētku viesi, Valdi Zatlēru. No kreisās: Egons Eversons, Vita Eversone, Lilita Zatlere, Juris Jakovics, Skaidrīte Dariusa, Valdis Zatlērs, Inta Skrīvere un Kristīne Saulīte. Foto: Imants Skrīveris.

Šī gada 26. novembrī Imanuēla baznīcas zālē, Lyons, Kanberas latviešu biedrība rīkoja Latvijas valsts svētku, 18. novembra atceres aktu.

Aktu atklāja KLB priekšnieks un LAAJ vicepriekšsēdis Kanberā Juris Jakovics. Viņš iepazīstināja saieta dalībniekus ar svētku viesi Valdi Zatlēru, Latvijas valsts prezidentu (2007 - 2011) un viņa kundzi Lilitu Zatlēri.

Savā ievadrunā Jakovics pieminēja LAAJ aicinājumu pie-

dalīties visiem kopīgā dāvanā Latvijas simtgadei - ikvienam atteikties no savas dzimšanas dienas dāvanas un tās vērtību ziedot stipendijām Latvijas studentiem.

Pēc Jakovica uzrunas, saieta dalībnieki skatījās videofilmā ierakstīto Latvijas valsts prezidenta Raimonda Vējoņa 18. novembrim veltīto runu un tās noslēgumā Latvijas valsts himnu.

Svētku runu teica Valdis Zatlērs. Runā "Latvija un latvieši

mūsdienu pasaulē" izskanēja dziļš optimisms Latvijas nākotnei.

LAAJ priekšsēde un PBLA vice priekšsēde Austrālijā Kristīne Saulīte pasniedza Skaidrītei Dariusai - Latvijas Nacionālā kultūras centra Goda rakstu par mūža ieguldījumu skatuviskā dejas mākslā, Dziesmu un deju svētku tradīcijas saglabāšanā, sveicot 90 gadu jubilejā.

LAAJ Atzinības rakstus par darbošanos latvietībā (Turpinājums 8. lpp.)

SVINĪBAS 18. NOVEMBRĪ

18. novembra svinības Sidnejas Latviešu nama Lielajā zālē iesākās, kad tur Zintis Dakmantons (Duckmanton) Kārlis Tuktēnas un Laimas Jurānes vadībā ienesa Latvijas karogu. Programmu pieteica Iveta Rone, kas vispirms paskaidroja, ka šajā gadā aktu rīko Sidnejas Latviešu biedrība un aicināja tās priekšsēdi Jāni Čečiņu uzrunāt klātesošos, kas, cita starpā, teica, ka tad, kad 1918. gadā pasludināja Latvijas valsti, tas bija pirmais solis. Pēc tam bija jāsepe daudz soļu, lai Latvijas valsti nodrošinātu. Gadi Latvijai nav bijuši viegli: nodibināt, zaudēt un atkal atgūt neatkarību. Mums tagad ir daudz iespēju: apciemot Latviju, balsot vēlēšanās, iet uz dziesmu svētkiem utt. Visai pasaulei varam teikt: Es esmu latvietis. Nākamgad būs lielāki svētki, simtgade.

Uz ekrāniem skatuves sānos redzējam un dzirdējam valsts prezidenta Raimonda Vējoņa uzrunu tautiešiem ārzemēs, kuņš, cita starpā, teica, ka daudz ir veikts valsts aizsardzībai. Mums vajadzīga stipra Eiropas Savienība. Latviešiem ārzemēs ir sava īpata vieta. Visi vajadzīgi Latvijai. Sekoja Latvijas himna.

Iveta Rone tad pastāstīja par svētku runas teicēju, apstiprinot, ka mums visiem ir pazīstams latviešu politiķa Valža Zatlēra vārds, jo no 2007. līdz 2011. gadam viņš bija Latvijas valsts prezidents. Līdz tam lai-

kam Valdis Zatlērs bija ārsts, traumatologs - ortopēds un Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīcas priekšnieks. Kā medicīnas dienesta virsnieku viņu nosūtīja uz Ukrainu, lai piedalītos Černobilas AES katastrofas likvidācijas darbos. No 1989. līdz 1990. gadam viņš bija ārstu biedrības atjaunošanas grupas aktīvistis un vēlāk šīs biedrības domes loceklis. 1990. gadā dibināja Latvijas artroskopijas apvienību un līdz 1993. gadam Valdis Zatlērs bija arī tās prezidents. No 1990. līdz 1991. gadam viņš sešus mēnešus papildināja zināšanas ortopēdijā Jēlas (Yale) universitātē un Sirakūzas (Svracuse) universitātē Amerikas Savienotās Valstīs un, pēc atgriešanās Latvijā, sekmīgi ieviesa klīniskajā praksē locītavu slimību diagnostiku un ārstēšanu ar artroskopijas metodēm. No 1994. gada līdz kļūšanai par valsts prezidentu Valdis Zatlērs vadīja Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīcu, būdams tās direktors un no 2004. gada arī valdes priekšsēdētājs. Līdztekus viņš no 2003. līdz 2008. gadam vadīja Latvijas Traumatologu Ortopēdu apvienību. Latvijas okupācijas gados Valdis Zatlērs nebija Komunistu (PSKP) partijas biedrs un Trešās atmodas laikā viņš aktīvi iesaistījās Latvijas Tautas frontē, no 1988. līdz 1989. gadam būdams tās domes loceklis. Vēlāk politikā viņš netika darbojies līdz (Turpinājums 7. lpp.)

MLB DAUGAVAS SKOLAS 62. IZLAIDUMS

2017. gada 2. decembrī

Zem lieliem lietus mākoņiem Melburnas Latviešu namā pulcējās Melburnas Daugavas skolas saime un daudzi Melburnas latviešu organizāciju pārstāvji. Skolas 62. izlaiduma dienā sveicām sešus absolventus - piecus jauniešus, kas visus deviņus gadus no bērnudārza gadiem nākuši Daugavas skolā un vienu, kas grupai pievienojās tikai šai pēdējā gadā.

Absolventi bija Andrejs Cīrulis, Maija Dārziņa, Karmen Drēziņa, Roberts Maberly, Vilnis Medenis un Jāna Rone.

Svinīgo dienu ievadīja mācītājs Dainis Markovskis ar svētbrīdi un tad jaunākie skolas audzēkņi saņēma savas liecības. Sekoja Daugavas skolas skaistās izlaiduma tradīcijas, vispirms 8. klases audzēkņiem nodot sko-

las karogu nākošās absolventu klases aizgādībā, un vēlāk pietiprinot pie karoga kāta sidraba plāksnīti ar iegravētiem Jāņa Raiņa vārdiem - Tāla zeme, mīļā tauta. Tā bija šī gada absolventu pateicība un veltījums skolai un tās nākošajiem audzēkņiem.

Savā audzinātājas runā skolotāja Līga Dārziņa stāstīja par notikušo gadu, kas izcēlās ar nozīmīgajām dienām: pirmo skolas dienu ar atbildību par skolas karogu, izbraukumu dienām - vienu uz zvēru dārzu un otru uz Imigrācijas muzeju, grupas pēdējo Ģimenes dienas sarīkojumu Latviešu ciemā, kur sniedza savus jautros ģimenes aprakstus un skolu sarīkojumu, kur jaunieši pašrakstītajā lūdzīņā visi atradās lidmašīnā uz Rīgu 30 gadus pēc Daugavas

(Turpinājums 6. lpp.)